

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ordinis || Praemon-||stratensis || Chronicon

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1613

Qvalia Miracvla In Vita Et in Morte Hroznatæ contigerunt. Capvt XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64313)

cessitur aded quod persecutioni patientie
 scutum opponens, priusquam contra bo-
 num obedientie aliquid attentaret, ma-
 luerit ad tempus ire cedere, & claustrum me-
 dia declinare, (habitum nihilominus reti-
 nens, & à Regulari non exorbitans disci-
 plina) donec amicorum copia, & cognato-
 rum suorum potentia, Abbatis prædi-
 cti tumida compesceretur præsumptio.
 Postea ad claustrum honorificè reuocatus
 est, & receptus à fratribus cum iubilo.

QUALIA MIRACVLA IN
 VITA ET IN MORTE
 Hroznatæ contige-
 runt.

CAPVT XII.

NVnc ad huius fortis athletæ victo-
 riam, vitæ cursum, & finem simul-
 que miracula, quæ Deus magnificè est o-
 peratus, in vita & morte per ipsum, stilum
 vertamus, vt nihil nostræ desit narrationi
 per quod & Dei magnalia prædicentur, &
 sui electi Hroznatæ merita congruis laudi-
 bus extollantur.

Domina VVoyzlaua, de qua superius
 tractauimus, adhuc viuente & referente,

I.

alijf.

alijsque fide dignis asserentibus, talia sunt audita, quæ assertionem veridicam in medium proferemus. Et primò quidem de huius egressu ex utero matris suæ, qui abortiuus & exanimis in lucem editus fuit. Unde genitrice sua partum mortuum abhorrente, & ut à facie ipsius quantociùs sepeliendus portaretur, prout præ debilitate poterat obstetrix, quæ Dominæ parturienti obsequabatur, infantem mortuum tenendo in brachijs, ad Dominam suam vocem extollit, iterum & iterum acclamando: Accipe Domina infantem ad manus; & offer eum B. Mariæ & Matri Christi, per cuius partum illuminatus, & viuificatus est mundus. Et cum mulier fide plena, hæc & his similia Dominæ suæ sæpiùs replicasset, tandem illa studio interpellantis quasi coacta, corpus pueri exanime, tremens ac stupens, accipit inter manus, flexisque genibus & ad lacrymas resoluta, oculis & manibus ad cælum erectis, deuoto cordis affectu orauit dicens: **DOMINE IESU CHRISTE**, pro salute generis humani de virgine carnem assumere & mori dignatus es, ut mundum æterna morte damnatum viuificares, viuifica quæso hunc infantem exanimem ad honorem gloriosæ Virginis matris tuæ, cui ipsum offero, & ad lau-
dem

dem maiestatis tuae, qui es benedictus in
 saecula. Mira res & stupenda: ad hanc vo-
 cem corpusculum, paulò antè frigidum
 & rigidum, calidum & molle paulatim
 efficitur, & consequenter anima ibidem
 infusa diuinitus, puer oculos aperit, &
 more infantium vagientium vocem emit-
 tit. Ad vocem pueri mater stupet, & gau-
 det, & mutationem excelsi dexteræ ad-
 miratur, porrigensque puerum obstetri-
 ci, humi prostrata, cum lacrymis, & inti-
 mis suspirijs humiliter gratias agit Deo,
 Matremque misericordiae, dignis laudum
 præconijs benedicit, quæ non deserit in se-
 sperantes, & cuius filius est vita, & resurre-
 ctio mortuorum.

Grande & aliud miraculum libet huic
 operi inferere, cui & pietas consentire, &
 veritas suadet firmiter credere. Etenim
 quodam tempore mater Hroznae,
 cum filia sua Vvoyzlaua, ferebatur in
 curru, filium fouens in sinu, quem cum
 Vvoyzlauæ sorori porrigeret tenendum,
 incanta manus puellæ puerum cadere
 permisit in terram, ubi rotis in tenera in-
 plus carne se voluētibus, ex tanto pericu-
 lo saluus tamen & illæsus evasit, matre
 & sorore suâ, vna cum præsentibus, laudè
 liberatori Christo Dño conclamantibus.

.III

II.

ob

T

inter

III.

Inter alia virtutum, & miraculorū insignia, accidit & hoc ingens signum. Nam Cracouię, vbi S. Stanislaus Märtyr & Episcopus, signis & miraculis nostris tēporib. coruscet insignis, soror Hroznatę vrbis eiuidem Pręfecto quondam matrimoniali copula iuncta fuit: vbi Hroznata sororē sequutus, factus iā bonę indolis adolescēs cum suis coætaneis super fluuium Vistulā ludens, abiorbetur ab vnda, in qua ab hora diei tertia, donec aduesperasceret, iam quasi mortuus occultatur. Tandē vbi ad sororem ipsi⁹ huiusmodi fama perlata est, ea tanquā extra se raptā & subito cursu sola contenta tunica, de fratris vita anxia, cucurrit ad flumē, & loco, vbi merfus fuerat adolescens, sibi ostenso, diuersis piscatium instrumentis, vt saltem extrahatur mortuus, pręcipit attentari. Quib. in casum laborantibus iuuenes aderant, peritiam natandi habentes: hi vestibus à se reiectis, ad ima gurgitis natando descendūt; & ecce vnus ex illis Hroznatam capillo capitis secum trahens de aqua, ante dominā, rei euentum spectantem, posuit super ripam. Quantum tripudium soror de fratre vnico rediuiuo habuerit illa vice, ille discutiat, cui casus similis accidisset. Sciscitantē autē domina, post luctus depositionem

de

de casu, & quomodo tanto tempore sub aqua vixisset, respondit, quòd videbatur ei quædã dñã mirę pulchritudinis, forma prædita virginali, super verticẽ ipsius interrim, quãdũ erat in aqua, cõtinuò tenuisse, quæ nõ sinebat ipsum vñdis inuolui: q̃, sicut ei videbatur, Matrem gratiæ, & Reginam misericordiæ, mediatricem Dei & hominum esse credebatur. Hinc ad honorem Virginis, carmina iocunditatis & lætitiæ personabantur, & exinde Hroznata concepit in animo, B. Virg. l. beratrici suę, præstare obsequium: quod postea se & sua omnia eidem tradens, deuotus impleuit.

DE PRAESAGIO ET
MORTE HROZNATAE.

CAPVT XIII.

PROcedente tempore, defuncto marito VVoyzlaue, ipsa in viduitate permansit, & sicut in præcedentibus dictum est, ad bonã fraternali in Chotieslov se recepit, reuoluens in animo, quot & quanta mirabilia in fratre suo Hroznata diuina sit gratia operata; cupiens sibi iungi præsentia corporali, omni tempore vitæ & mortis. Quæ dum in Chotieslov, in habitu viduali iugiter Domino seruiens diutius permansisset, contigit fratrem suum